

Davacı : Türk Telekomünikasyon A.Ş.

Vekilleri : Av. Zeynep Üyümez, Av. Mustafa Köksal, Av. Mehmet Çobas
Av. Hafize Demir Hamurcu, Av. Özlem Korkmaz, Av. Yakup Öztunç
Av. Ebru Çağlar Çakmak, Av. Ömer İnan Koçak
Türk Telekomünikasyon A.Ş. Hukuk Müşavirliği
Aydınlıkevler/ANKARA

Davalı : Telekomünikasyon Kurumu

Yeşilirmak Sok. No:16 Demirtepe/ANKARA

Vekilleri : Av. Aynur Yaman Işık, Av. Münevver Büyükceran
Av. Ahmet Çavuşoğlu, aynı adreste

İstemin Özeti : Telekomünikasyon Kurumu'nun 24.02.2005 tarih ve 6438-4048 sayılı işleminin ve bu işlemin dayanağı bulunan Telekomünikasyon Kurulu'nun 10.01.2005 tarih ve 2005/21 sayılı kararı ile 26.08.2004 tarih ve 25565 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Telekomünikasyon Hizmet ve Altyapılarına İlişkin Yetkilendirme Yönetmeliği'nin "Ek-A 9 Uzak Mesafe Telefon Hizmeti" başlıklı ekinin 1. maddesinde yer alan "her türlü teknolojiyi kullanarak" ibaresi ile "İşletmecinin Hakları" başlıklı 4.1. maddesinin tamamının; dava konusu Yönetmelik'te esaslı değişiklik yapan 2005/21 sayılı Kurul kararının Resmî Gazete'de yayınlanmamasının, usûlde paralellik ilkesine aykırı bulunduğu, Uzak Mesafe Telefon Hizmeti (UMTH) yetkilendirmesinin erişimi kapsamadığı, bu işletmecilerin, yetkilendirme tipine göre bir ucu müşteride kalacak biçimde telekomünikasyon altyapı taleplerinin karşılanmasının mümkün bulunmadığı, Yönetmelik'le amaçlananın aslında, ses trafik kaynaklandırmasının UMTH işletmecisi tarafından değil, arabağlantının gerçekleştirileceği şebekelerden yapılması olduğu, UMTH işletmecisine çağrı başlatma yetkisinin tanınmadığı, aksi halde şebekelerarası arabağlantıya, taşıyıcı seçimi yükümlülüğüne ve taşıyıcı kodu tahsisine ilişkin düzenlemelerin hiç birine gerek kalmayacağı, dava konusu düzenlemelerle, A Tipi, B Tipi ve C Tipi yetkilendirme türleri arasındaki farklılıkların tamamen ortadan kaldırıldığı, düzenlemelerin yetkilendirme rejimine aykırı olarak, tek bir yetkilendirme altında, erişim yetkisi sonradan dahil edilmek suretiyle diğer birçok yetkilendirmenin kapsamında bulunan erişim ve taşıma yetkileri birleştirilerek, UMTH işletmeciliği yetkilendirmesinin kapsamının hukuka aykırı olarak genişletildiği, kayıt dışı ses trafiği nedeniyle şirketin zararına ve devletin vergi kaybına sebep olduğu öne sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Telekomünikasyon Kurulu'nun dava konusu 10.01.2005 tarih ve 2005/21 sayılı kararı ile, yeni bir düzenlemeye gidilmediği, Yönetmelik çerçevesinde çizilmiş ve esası belirlenmiş hususlarda açıklık getirildiği, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun 3. maddesinin (b) bendi ile hizmet türünün kapsamını belirleme hakkının Kurum'a verildiği, Telekomünikasyon Kurumu'nun 2813 sayılı Telsiz Kanunu ve 406 sayılı Kanun çerçevesindeki görevleri ele alındığında, Kurum'un görevlerinin Türk Telekom'un kâr ya da zarar etmesi ile

ilişkilendirilmediğinin görüleceği, UMTH işletmecilerinin pazara girmesiyle birlikte son kullanıcılara yansıyan fiyatlarda ucuzlamanın sağlandığı, son kullanıcılar yönünden illerarası veya uluslararası telefon hizmeti için alternatif seçim şansının doğduğu, UMTH ilişkin Yönetmelik ekinde mevcut olan A, B ve C Tipi tanımlamalarının, UMTH işletmecilerinin dolaylı biçimde çağrı başlatma yöntemlerini ifade ettiği, yetkilendirme konusunda bir genişletme yapılmadığı, A, B ve C Tipi yetkilendirmenin eşitlendiği yönündeki davacı iddialarının gerçeği yansıtmadığı, düzenlemelerle serbest rekabetin sağlanmasının ve tesis edilmesinin amaçlandığı, bu pazardan elde edilen tüm gelirlerin belirli bir kısmının gerek davacı gerekse UMTH işletmecileri tarafından vergi geliri olarak devlete aktarılacağından, davacının devletin vergi kaybının doğacağı iddiasının temelsiz ve asılsız olduğu öne sürülerek davanın usûl ve esastan reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ahmet EĞERCİ'nin Düşüncesi :Dava konusu düzenlemeler, 406 sayılı ve 2813 sayılı Kanun hükümleriyle birlikte değerlendirildiğinde; dava konusu düzenlemeyle, Kurum'a, telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve alt yapısının işletilmesi ile ilgili olarak sektörün faaliyetlerini tam bir rekabet ortamı içinde gerçekleştirmelerini sağlamak konusunda verilen yetki uyarınca, UMTH işletmecilerinin, sadece Türk Telekom altyapısına bağımlı kılınmadan, kullanıcılarına illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunmalarının ve böylece sektörün tam bir rekabet ortamı içerisinde faaliyetini sürdürmesinin amaçlandığı, düzenlemenin hizmetin verimli, yaygın, gelişen teknoloji şartlarına uygun olarak yürütülmesini sağlamaya yönelik olduğu, son kullanıcılar yönünden illerarası veya uluslararası telefon hizmeti için alternatif seçim şansının doğduğu, bunun yanında fiyatlarda ucuzlama da sağlanarak tüketici menfaatlerinin korunduğu, dava konusu Yönetmelik hükümleri ile bu hükümlerin açıklanmasına ilişkin Kurul kararının, 406 sayılı Kanun ve 2813 sayılı Kanun hükümlerine aykırı bir yönünün görülmediği, anılan Kanunların amacına, kamu yararı ve hizmet gereklerine uygun bulunduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Dava konusu Yönetmelik ve Kurul kararı hükümlerine göre, UMTH işletmecilerinin, her türlü telekomünikasyon şebekesi ve alt yapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanarak (ISDN, PRI veya kiralık devre veya internet üzerinden iletim dahil) kullanıcılarına illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunabileceğinden, bu esaslara göre ses iletimini ihtiva eden telefon hizmeti veren işletmeciler hakkındaki yapılan şikâyetin reddine ilişkin işlemde de hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mehmet KARAOĞLU'nun Düşüncesi :Dava; davacı şirket tarafından, uzak mesafe telefon hizmeti işletmecilerinin 3. şahıslara mevzuata aykırı olarak ses iletimini ihtiva eden telefon hizmeti verdiği iddia edilerek, bunlar hakkında ilgili mevzuat hükümlerine göre gerekli işlemlerin yapılması istemiyle yapılan başvurunun; Uzak Mesafe Telefon Hizmeti vermekle yetkilendirilen ve her türlü telekomünikasyon şebekesi ve altyapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanma hakkı bulunan sözkonusu işletmeciler için 406 sayılı

Kanunun 2/f ve 18.maddelerinde yer alan hükümler uyarınca işlem yapılmasına gerek bulunmadığı gerekçesiyle reddine dair davalı idare işleminin ve bu işlemin dayanağı bulunan Telekomünikasyon Kurulu'nun 10.01.2005 tarih ve 2005/21 sayılı kararı ile 26.08.2004 tarih ve 25565 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Telekomünikasyon Hizmet ve Altyapılarına İlişkin Yetkilendirme Yönetmeliği'nin "Ek-A 9 Uzak Mesafe Telefon Hizmeti" başlıklı ekinin 1.maddesinde yer alan "her türlü teknolojiyi kullanarak" ibaresi ile "İşletmecinin Hakları" başlıklı 4.1.maddesinin iptali istemiyle açılmıştır.

2813 sayılı Telsiz Kanunu'nun 5. maddesiyle; bu Kanun ile 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nda belirtilen genel esaslar çerçevesinde, Kanunlarla öngörülen yetki ve sorumlulukları uygulamak ve verilen diğer görevleri yapmak üzere kamu tüzel kişiliğini ve idari ve mali özerkliği haiz özel bütçeli "Telekomünikasyon Kurumu" kurularak, Türk telekomünikasyon sektöründe genel anlamda düzenleme, denetleme ve yaptırım uygulama görevleri verilmiş, daha sonra da, 4673 sayılı Kanun'un 7. maddesi ile 406 sayılı Kanun'a Ek 27. madde eklenmiş ve bu maddenin birinci fıkrasında, "Bu kanunda ve diğer mevzuatta Ulaştırma Bakanlığına, görev sözleşmesi veya imtiyaz sözleşmesi yapma veya telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin verme yetkisi ile bu yetkiye ilişkin yapılacak düzenlemeler ile ilgili her türlü göreve yönelik yapılan atıflar Kuruma yapılmış sayılır." hükmüne yer verilerek, Telekomünikasyon Kurumu'nun yetkileri genişletilmiştir.

2813 sayılı Telsiz Kanunu'nun 7. maddesinin (ı) bendinde, "Telekomünikasyon hizmetleri ve alt yapısı ile ilgili olarak işletmecilerin ve bu alanda Kanuna uygun olarak ticari faaliyet içinde bulunanların, hizmetlerin yürütülmesi, altyapısının işletilmesi ve çeşitli telekomünikasyon teçhizat ve cihazları üreten veya satanların bu hizmet faaliyetlerini Türkiye dahilinde tam bir rekabet ortamı içinde gerçekleştirmelerini sağlamak, teşvik edici tedbirleri almak, aynı maddenin (j) bendinde de, "Telsiz haberleşmesi ve telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısının işletimi ile ilgili olarak görev alanına giren konularda yönetmelik çıkartmak veya diğer idari işlemleri yapmak işletmeciler, aboneler, kullanıcılar ve Türk Telekomünikasyon sektörünü etkileyen tüm gerçek ve tüzel kişilerin ilgili mevzuata uymasını denetlemek, bu hususta ilgili makamları harekete geçirmek ve gereken hallerde kanunlarda öngörülen yaptırımları uygulamak" Telekomünikasyon Kurumu'nun görevleri arasında sayılmış, anılan maddenin 2.fıkrasında ise; Kurum'un tüketici menfaatlerinin korunması için gerekli tedbirleri alacağı belirtilmiş bulunmaktadır.

Telekomünikasyon Hizmet ve Altyapısına İlişkin Yetkilendirme Yönetmeliği'nin "Ek-A9 Uzak Mesafe Telefon Hizmeti" başlıklı ekinin 1. maddesinde, "Uzak Mesafe Telefon Hizmeti, İşletmecilere ait her türlü telekomünikasyon şebekesi ve altyapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanarak kullanıcılara illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunulmasını kapsar" hükmü yer almış, 4/1. maddesinde de; "İşletmeci, PSTN, GSM, internet ve diğer şebekelerden kaynaklanan trafiği her türlü alt yapıyı ve teknolojiyi kullanarak ulusal ve/veya uluslararası şebekelerle irtibatlandırabilir." hükmüne yer verilmiş olup; söz konusu yönetmelik

maddelerindeki düzenlemelerin, anılan kamu hizmetinin verimli, yaygın, gelişen teknoloji şartlarına uygun olarak yürütülmesini sağlamaya yönelik olduğu ve yukarıda anılan Kanun maddeleri ile idareye verilen görevleri, anılan yasaların amacına uygun şekilde yerine getirilebilme imkanını sağladığı anlaşılmaktadır.

Bu nedenle dava konusu yönetmelik maddelerinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Telekomünikasyon Kurulunun 10.1.2005 tarih ve 2005/21 sayılı kararında; "1.UMTH işletmecilerinin,yurtdışından gelen çağrıları telefon hizmeti sunan ilgili işletmecilerde sonlandırabilecekleri ve telefon hizmeti sunan işletmecilere ait illerarası ve uluslararası telefon trafiğini her türlü teknolojiyi kullanarak taşıyabilecekleri,

2. UMTH işletmecilerinin,şebekeler arası trafik aktarımına yönelik olarak ISDN de dahil olmak üzere her türlü teknolojiyi kullanabilecekleri, kullanıcılara ISDN, ATM, F/R, kiralık hat, DSL veya mümkün olan diğer yollarla erişim hakkına sahip olduğu bu bağlamda TTAŞ'nin teknik imkanlar dahilinde bu yöndeki talepleri karşılamakla yükümlü bulunduğu,

3.UMTH işletmecilerinin bayileri aracılığıyla internet şebekesinden çağrı başlatarak arama ofisi (call shop) türü hizmetler sunabilecekleri." belirtilmiş olup; kararda,yukarıda anılan mevzuata,kamu hizmetinin gereklerine ve kamu yararına aykırılık saptanmamıştır.

Davacı şirketin, işletmeciler hakkında yasal işlem yapılması istemiyle yaptığı başvurunun reddine dair işleme gelince; 406 sayılı Kanununun 2.maddesinin (f) bendinde; Kurumun, Türk Telekom dahil işletmelerle imzaladığı sözleşmelerin ve verdiği genel izin ve ruhsatların şartlarına uyulmasının sağlanması için gereken tedbirleri almaya, denetlemeye, aykırılık halinde idari para cezası uygulamaya, milli güvenlik, kamu düzeni veya kamu hizmetinin gereği gibi yürütülmesi amaçlarıyla gerekli tedbirleri almaya, gerektiğinde tesisleri tazminat karşılığında devralmaya ya da ağır kusur halinde imtiyaz sözleşmesini, telekomünikasyon ruhsatını ya da genel izni iptal etmeye yetkili olduğu belirtilmiş, Kanununun 18.maddesinde de, imtiyaz sözleşmesi veya görev sözleşmesi yapılmaksızın telekomünikasyon tesisi kuran ve işletenlerin tesislerinin kurumun talebi üzerine ilgili mülki amirce kapatılıp işletmeye son verileceği ve ayrıca faileri hakkında yasa maddesinde öngörülen miktarda para cezası verileceği belirtilmiş bulunmaktadır.

Yukarıda açıklanan yönetmelik ve kurul kararı hükümlerine göre, Uzak Mesafe Telefon Hizmeti Vermekle Yetkilendirilen İşletmecilerin, her türlü telekomünikasyon şebekesi ve alt yapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanarak (ISDN, PRI veya kiralık devre veya internet üzerinden iletim dahil) kullanıcılarına illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunabileceği kuşkusuz olup; bu esaslara göre ses iletimini ihtiva eden telefon hizmeti veren işletmeciler hakkında, şikayet konusu edilen bu uygulamalarından dolayı herhangi bir işlem yapılmamasına ilişkin dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Davacının diğer iddiaları ise yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için önceden belirlenen 24.04.2007 tarihinde davacı Türk Telekomünikasyon A.Ş. vekilleri Av. Ebru Çağlar Çakmak, Av. Ömer İnan Koçak'ın, davalı Telekomünikasyon Kurumu vekilleri Av. Aynur Yaman Işık, Av. Münevver Büyükceran'ın geldiği, Danıştay Savcısı'nın hazır bulunduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun söz verilip dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra, taraflara son kez söz verilip duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, Telekomünikasyon Kurumu'nun 24.02.2005 tarih ve 6438-4048 sayılı işleminin ve bu işlemin dayanağı bulunan Telekomünikasyon Kurulu'nun 10.01.2005 tarih ve 2005/21 sayılı kararı ile 26.08.2004 tarih ve 25565 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Telekomünikasyon Hizmet ve Altyapılarına İlişkin Yetkilendirme Yönetmeliği'nin "Ek-A 9 Uzak Mesafe Telefon Hizmeti" başlıklı ekinin 1. maddesinde yer alan "her türlü teknolojiyi kullanarak" ibaresi ile "İşletmecinin Hakları" başlıklı 4.1. maddesinin tamamının iptali istemiyle açılmıştır.

29.01.2000 tarihli, 23948 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4502 sayılı Kanun'un 3. maddesi ile değişik 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun 3. maddesinin (a) bendinde, katma değerli telekomünikasyon hizmetleri, Ek 18. madde kapsamında sayılan hizmetler ve 2. maddenin (c) fıkrasında belirtilen tekel süresinin sonundan itibaren olmak üzere tekel kapsamındaki telekomünikasyon hizmetleri de dahil tüm telekomünikasyon hizmetlerinin, ilgili hizmetin türüne göre ancak bir görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin kapsamında yürütülebileceği, Ek 18. madde kapsamında sayılan hizmetlerin, ancak bir imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatı ile yürütülebileceği, (b) bendinde, Bakanlığın; gerekli gördüğü her bir hizmet türü için ayrı ayrı olmak üzere yetkilendirmenin imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izinden hangisi ile nasıl ve hangi şartlarla yapılacağını, başvuru ve yetkilendirmeye ilişkin usul ve esasları Kurum'un görüşünü alarak bu Kanun çerçevesinde belirleyeceği, (e) bendinde de, 3. maddenin uygulanmasına ilişkin şartlar ve esasların, işletmecilerde aranacak şartlar ve belirli bir telekomünikasyon hizmeti için imtiyaz sözleşmesi akdedilmesi, telekomünikasyon ruhsatı verilmesi ya da genel izinler çıkarılması hususları ile bunların kayıt ve şartlarının bu Kanun'a uygun olarak, Kurum'un da görüşü alınarak Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirleneceği hükme bağlanmıştır.

406 sayılı Kanun'un Ek 18. maddesinde de, Bakanlığın, mobil telefon, çağrı cihazı, data şebekesi, akıllı şebeke, kablo TV, ankesörlü telefon, uydu sistemleri, rehber basım ve benzeri katma değerli hizmetler konularında sermaye şirketlerine tekel oluşturmayacak koşulları da dikkate almak suretiyle işletme lisans ve ruhsatı (sermaye şirketlerinin devralacakları ve bizzat kuracakları tesislerin işletilmesine yönelik olarak) verebileceği hükmüne yer verilmiştir.

Diğer yandan, 23.05.2001 tarihli, 24410 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4673 sayılı Kanun'un 7. maddesi ile 406 sayılı Kanun'a Ek 27. madde eklenmiş ve bu maddenin birinci fıkrasında, bu Kanun'da ve diğer mevzuatta Ulaştırma Bakanlığı'na, görev sözleşmesi veya imtiyaz sözleşmesi yapma veya telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin verme yetkisi ile bu yetkiye ilişkin yapılacak düzenlemeler ile ilgili her türlü göreve yönelik yapılan atıfların Kurum'a yapılmış sayılacağı belirtilmiştir.

2813 sayılı Telsiz Kanunu'nun, 4502 sayılı Kanun'un 16. maddesi ile değişik ve Telekomünikasyon Kurumu'nun görevlerinin düzenlendiği 7. maddesinin 1. fıkrasının (ı) bendinde de, "Telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısı ile ilgili olarak işletmecilerin ve bu alanda kanuna uygun olarak ticari faaliyet içinde bulunanların, hizmetlerin yürütülmesi, altyapının işletilmesi ve çeşitli telekomünikasyon teçhizat ve cihazları üreten veya satanların bu hizmet ve faaliyetlerini Türkiye dahilinde tam bir rekabet ortamı içinde gerçekleştirmelerini sağlamak, teşvik edici tedbirleri almak"; (j) bendinde ise, "Telsiz haberleşmesi ve telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısının işletimi ile ilgili olarak görev alanına giren konularda yönetmelik çıkartmak veya diğer idari işlemleri yapmak, işletmeciler, aboneler, kullanıcılar ve Türk Telekomünikasyon sektörünü etkileyen tüm gerçek ve tüzel kişilerin ilgili mevzuata uymasını denetlemek, bu hususta ilgili makamları harekete geçirmek ve gereken hallerde kanunlarda öngörülen yaptırımları uygulamak" Telekomünikasyon Kurumu'nun görevleri arasında sayılmış, anılan maddenin 2. fıkrasında da; "Kurum telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve alt yapısının işletilmesi ile ilgili hususları ve ayrıca hem bu hizmetlerde hem de genel olarak telekomünikasyon sektöründe rekabete aykırı davranış, plan ve uygulamaları re'sen veya şikâyet üzerine incelemeye ve görev alanına giren konularda bilgi ve dokümanların sağlanmasını talep etmeye yetkilidir. Kurum, telekomünikasyon hizmetleri ve alt yapısı ile ilgili yönetmeliklerin ve diğer genel idari işlemlerin yayınlanmasından önce ilgili tarafların yorum yapabileceği görüşlerini bildirmesine imkan verebilmek için gerekli tedbirleri alabilir. Kurum tüketici menfaatlerinin korunması için de gerekli tedbirleri alır" hükümleri yer almıştır.

Öte yandan 406 sayılı Kanun'un 4. maddesinin (ı) bendinde ise, tüm telekomünikasyon alanlarında, 4054 sayılı Kanun hükümleri ve Türk Telekom'un Kanunda belirlenen tekel hakları saklı kalmak kaydıyla serbest rekabet ortamı sağlanması ve korunması gözönüne alınması gereken bir ilke olarak benimsenmiş bulunmaktadır.

Sözü edilen mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısı ile ilgili olarak bu konuda görevli işletmelerin mevzuata uygun olarak faaliyetlerini yürütmelerini denetlemek, bu hususta ilgili makamları harekete geçirmek ve gereken hallerde Kanunlarda öngörülen yaptırımları uygulamak hususlarında Telekomünikasyon Kurumu'na görev, ayrıca Kurum'a telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve alt yapısının işletilmesi ile ilgili olarak sektörün faaliyetlerini tam bir rekabet ortamı içinde gerçekleştirmelerini sağlamak konusunda yetki verildiği açıktır.

Telekomünikasyon hizmeti ve altyapılarına ilişkin yetkilendirmeye yönelik usûl ve esasların belirlenmesi amacıyla Telekomünikasyon Kurumu tarafından hazırlanıp, 26.08.2004 tarihli, 25565 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan Telekomünikasyon Hizmet ve Altyapılarına İlişkin Yetkilendirme Yönetmeliği'nin 10. maddesinde, sermaye şirketlerinin, yetkilendirmeye tâbi olan her bir telekomünikasyon hizmeti ve/veya altyapısına yönelik olarak ayrı ayrı başvuru yapacağı ve yetkilendirileceği öngörülerek, Yönetmeliğin "EK-A:HİZMETE ÖZEL EKLER" kısmında yetkilendirme türleri; EK-A1 GSM Mobil Telefon Hizmeti, EK-A2 Uydu Telekomünikasyon Hizmeti, EK-A3 Uydu Platform Hizmeti, EK-A4 GMPCS Mobil Telefon Hizmeti, EK-A5 Telefon Mesaj Hizmeti, EK-A6 İnternet Servis Sağlayıcılığı Hizmeti, EK-A7 Karasal Hatlar Üzerinden Veri İletim Hizmeti, EK-A8 Ortak Kullanımlı Telsiz Hizmeti, EK-A9 Uzak Mesafe Telefon Hizmeti olarak tek tek sayılmıştır.

Aktarılan mevzuat hükümleri uyarınca; ilgili hizmetin türüne göre görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin kapsamında yürütülebilen telekomünikasyon hizmetlerini, her bir hizmet türü için ayrı ayrı olmak üzere yetkilendirilebileceğinden, bu kurala uygun olarak Telekomünikasyon Hizmet ve Altyapılarına İlişkin Yetkilendirme Yönetmeliği ile, her bir hizmet türüne yönelik olarak telekomünikasyon hizmetlerinin ayrı ayrı yetkilendirildiği anlaşılmaktadır.

Yönetmeliğin EK-A9 Uzak Mesafe Telefon Hizmeti kısmının "Hizmetin Tanımı ve Kapsamı" başlıklı 1. maddesinde, UMTH'nin, işletmecilere ait her türlü telekomünikasyon şebekesi ve altyapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanarak kullanıcılara illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunulmasını kapsadığı, 2. maddesinde de, UMTH'ni yürütmek isteyen sermaye şirketlerinin, Kurum tarafından verilecek 2. tip telekomünikasyon ruhsatı kapsamında A Tipi, B Tipi ve C Tipi UMTH işletmecisi olarak üçüncü kategoride yetkilendirileceği, Yönetmeliğin 4. maddesinde, işletmecinin bu Yönetmeliğin ana metninde yer alan haklarına ilaveten bu hizmet kapsamındaki haklarının belirlendiği, maddenin olay tarihinde yürürlükte bulunan ve dava konusu işleme dayanak olan 4.1. maddesinde, işletmecinin PSTN, GSM, internet ve diğer şebekelerden kaynaklanan trafiği, her türlü alt yapıyı ve teknolojiyi kullanarak ulusal ve/veya uluslararası şebekelerle irtibatlandırılabilceği hükümlerine yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; UMTH işletmecilerinin, "her türlü teknolojiyi kullanarak" kullanıcılarına illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunabilmeleri hususunda Türk Telekom'la UMTH işletmecilerinin anlaşmazlığa düşmeleri ve bu nedenle Kurum'a başvurulması üzerine Telekomünikasyon Kurulu'nun dava konusu 10.01.2005 tarih ve 2005/21 sayılı kararıyla; UMTH işletmecilerinin, yurtdışından gelen çağrıları telefon hizmeti sunan ilgili işletmecilerde sonlandırabilecekleri ve telefon hizmeti sunan işletmecilere ait illerarası ve uluslararası telefon trafiğini her türlü teknolojiyi kullanarak taşıyabileceklerine, UMTH işletmecilerinin, şebekeler arası trafik aktarımına yönelik olarak ISDN de dahil olmak

üzere her türlü teknolojiyi kullanabileceklerine, kullanıcılara ISDN, ATM, F/R, kiralık hat, DSL veya mümkün olan diğer yollarla erişim hakkına sahip olduğuna, bu bağlamda TTAŞ'nin teknik imkanlar dahilinde bu yöndeki talepleri karşılamakla yükümlü bulunduğu, UMTH işletmecilerinin bayileri aracılığıyla internet şebekesinden çağrı başlatarak arama ofisi (call shop) türü hizmetler sunabileceklerine karar verildiği, davacı şirket tarafından, UMTH işletmecilerinin üçüncü şahıslara mevzuata aykırı olarak ses iletimini ihtiva eden telefon hizmeti verdiği iddia edilerek, bunlar hakkında ilgili mevzuat hükümlerine göre gerekli işlemlerin yapılması istemiyle yapılan başvurunun; dava konusu işlemle, davacının iptalini istediği düzenlemeler dayanak gösterilerek, UMTH vermekle yetkilendirilen ve her türlü telekomünikasyon şebekesi ve altyapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanma hakkı bulunan sözkonusu işletmeciler için, 406 sayılı Kanun'un 2/f ve 18. maddelerinde yer alan hükümler uyarınca işlem yapılmasına gerek bulunmadığı gerekçesiyle reddildiği anlaşılmaktadır.

Dosyadaki bilgi ve belgeler, sözü edilen mevzuat hükümleriyle birlikte değerlendirildiğinde; dava konusu düzenlemeyle, Kurum'a, telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve alt yapısının işletilmesi ile ilgili olarak sektörün faaliyetlerini tam bir rekabet ortamı içinde gerçekleştirmelerini sağlamak konusunda verilen yetki uyarınca, UMTH işletmecilerinin, sadece Türk Telekom altyapısına bağımlı kılınmadan, kullanıcılarına illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunmalarının ve böylece sektörün tam bir rekabet ortamı içerisinde faaliyetini sürdürmesinin amaçlandığı, düzenlemenin hizmetin verimli, yaygın, gelişen teknoloji şartlarına uygun olarak yürütülmesini sağlamaya yönelik olduğu, son kullanıcılar yönünden illerarası veya uluslararası telefon hizmeti için alternatif seçim şansının doğduğu, bunun yanında fiyatlarda ucuzlama da sağlanarak tüketici menfaatlerinin korunduğu, dava konusu Yönetmelik hükümleri ile bu hükümlerin açıklanmasına ilişkin Kurul kararının, 406 sayılı Kanun ve 2813 sayılı Kanun hükümlerine aykırı bir yönünün görülmediği, anılan Kanunların amacına, kamu yararı ve hizmet gereklerine uygun bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Bu durumda, dava konusu Yönetmelik ve Kurul kararı hükümlerine göre, UMTH işletmecilerinin, her türlü telekomünikasyon şebekesi ve alt yapısı üzerinden her türlü teknolojiyi kullanarak (ISDN, PRI veya kiralık devre veya internet üzerinden iletim dahil) kullanıcılarına illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunabileceğinden, bu esaslara göre ses iletimini ihtiva eden telefon hizmeti veren işletmeciler hakkındaki yapılan şikâyetin reddine ilişkin işlemde de hukuka aykırılık görülmemiştir.

Davacı şirket tarafından, Yönetmelik'le amaçlananın, ses trafik kaynaklandırmasının UMTH işletmecisi tarafından değil, arabağlantının gerçekleştirileceği şebekelerden yapılması olduğu, UMTH işletmecisine çağrı başlatma yetkisinin tanınmadığı, UMTH işletmeciliği yetkilendirmesinin kapsamının hukuka aykırı olarak genişletildiği ileri sürülmekte ise de; UMTH işletmecilerinin, mevzuatta, sadece Türk Telekom'a ait telekomünikasyon şebekesi veya altyapısı üzerinden kullanıcılara illerarası ve/veya uluslararası telefon hizmeti sunulmasını

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/6360
Karar No : 2007/2449

zorunlu kılan bir kuralın yer almaması nedeniyle davacının bu iddiasına ve diğer iddialarına itibar edilmemiştir.

Açıklanan nedenlerle yasal dayanaktan yoksun bulunan davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 108,10-YTL yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca davalı vekili için takdir olunan 1.000,00-YTL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine 24.04.2007 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Faruk	Z.Ayla	Suna	Turan	Zümrüt
ÖZTÜRK	PERKTAŞ	TÜRKOĞLU	KARAKAYA	ÖDEN

AŞKI GİBİDİR.

YARGILAMA GİDERLERİ :

Toplam Harç : 58,10-YTL
Posta Gideri : 50,00-YTL
TOPLAM :108,10-YTL